

Για την ανισότητα (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ἄγ. Νικόλαος Ἐπίσκοπος Ἀχρίδος ο Βελιμίροβιτς / Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ὁρθοδοξία και Ὁρθοπραξία](#)

Ἡ ανισότητα εἶναι σοφότερη και προτιμότερη ἀπὸ τὴν ισότητα. Ἡ ανισότητα ἔχει τοποθετηθεῖ στὸ ἴδιο τὸ θεμέλιο τοῦ κτιστοῦ κόσμου. Θὰ πρέπει νὰ χαιρόμαστε μὲ τὴν ανισότητα αὐτὴ και ὄχι νὰ ἐπαναστατοῦμε ἐναντίον της, ἐπειδὴ τὴν τοποθέτησε ἡ ἀγάπη και ὄχι τὸ μῖσος, ἡ σύνεση και ὄχι ἡ παραφροσύνη.

Δέν εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἄσχημη ἐπειδὴ λείπει ἡ ισότητα, ἀλλὰ ἐξαιτίας τῆς ἔλλειψης ἀγάπης και πνευματικῆς κατανόησης ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Προσθέστε ἀκόμα περισσότερη ἀγάπη Θεοῦ και πνευματικῆς κατανόησης τῆς ζωῆς και θὰ δεῖτε, ὅτι και δυὸ φορές περισσότερη ανισότητα δέν μπορεῖ νὰ βλάψει τὴν μακαριότητα τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄνισοι, ἐπειδὴ δέν μᾶς εἶναι τὸ ἴδιο ἀπαραίτητοι: ὁ Ἀλέξανδρος και ὁ Διογένης, οὔτε τὸ ἴδιο ἀδύναμοι: ὁ

Πέτρος καὶ ὁ Ἀλέξιος, οὔτε πάλι τὸ ἴδιο ἴκανοὶ νὰ ἀγαπήσουν: ὁ Παῦλος καὶ ὁ Ἰούδας οὔτε καὶ κατάλληλοι γιὰ δικαιοσύνη: ὁ Χαροῦν ἄλ Ρασίντ καὶ οἱ εὐνουχισμένοι σουλτάνοι.

Ἡ ἐξίσωση τῶν πάντων σημαίνει τὴν ἐξασθένηση τῆς δημιουργίας. Ἡ ζωὴ βασίζεται στὶς ἀνισότητες.

Κοιτάξτε καλλίτερα μέσα σας καὶ θὰ δεῖτε, ὅτι στὴν πραγματικότητα ποτὲ δὲν ἐπιθυμεῖτε τὴν ἰσότητα. Αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμεῖτε δὲν εἶναι ἡ ἐξίσωση ὅλων ἀλλὰ ἡ ἀνύψωση τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνας πόθος εὐγενής. Μὴ ἔχοντας, ὅμως, τὴν δύναμη νὰ ἐξυψώσετε μικροὺς καὶ ἀδυνάτους, ὑποβιβάζετε ἀπὸ τὸ ὕψος τοὺς μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς στὸ περιβάλλον τῶν μικρῶν καὶ ἀδυνάτων.

Ὅσο σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ νίκη, ἄλλο τόσο σᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ζωὴ. Μία ζωὴ ὅμως ποὺ ἔχει τὴ λέξη νίκη, πρέπει νὰ ἔχει καὶ τὴν λέξη ἀνισότητα. Ὁ Θεὸς ἔδωσε τὴν δύναμη στὸν ἰσχυρὸ γιὰ νὰ γίνεῖ βοηθὸς τοῦ ἀδυνάτου, τὸν πλοῦτο στὸν πλούσιο γιὰ νὰ ἐπιτελεῖ ἔργα ἐλεημοσύνης, τὴν σοφία στὸν σοφὸ γιὰ νὰ διδάσκει τοὺς ἀδαεῖς καὶ νὰ συνετίσει τοὺς ἀσυνέτους.

Ὁ Θεὸς μοίρασε στοὺς ἀνθρώπους μὲ ἄνισο μέτρο τὰ χαρίσματα, ὥστε ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς ἀνισότητας νὰ ὑπάρχει μία συνεχῆς κινητικότητα στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Κανένας δὲν εὐθύνεται, γιὰ τὸ ὅτι δὲν ἦρθε σὲ αὐτὴ τὴν ζωὴ μὲ κάποιο μεγαλύτερο χάρισμα. Θὰ εἶναι, ὅμως, ἔνοχος καὶ πικρὰ τιμωρημένος ἐκεῖνος, ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικρίσει τὸ χάρισμά του στὸ πραγματικὸ του μέγεθος καὶ ἐκεῖνος, ὅπου δὲν θὰ φροντίσει μὲ τὸ χάρισμα ποὺ τοῦ δόθηκε νὰ δικαιολογήσει τὴν ὕπαρξή του καὶ νὰ ἐκτελέσει τὴν ἀποστολή του.

Πηγή: agiazoni.gr